

Apostoli köszöntés: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól! Ámen!

Ének: 130. zsoltár:

1. Tehozzád teljes szívből Kiáltok szüntelen: E siralmas mélységből Hallgass meg, Úr Isten! Nyisd meg te füleidet, Midőn téged hívlak, Tekintsd meg én ügyemet, Mert régen óhajtlak.
2. Ha, Uram, bűnünk szerint Minket büntetnél meg: Uram, e világ szerint Ki állhatna úgy meg? De a te irgalmad nagy A téged félőkön, És te engedelmes vagy, Hogy dicsérjen minden.
3. Énnékem reménységem Vagyon csak Istenben, És bízok az én szívem Ő szent ígében. Én lelkem erős hittel Az Urat óhajtja, Mint a virrasztó éjjel A virradtát várja.

Előíma:

Felséges Istenünk, szerető mennyei Atyánk!

Oly jó tudni azt, hogy kezdedben az életünk, hogy Te gondoskodsz rólunk, és az általad alkotott világról. Nincs olyan, amiről Te ne tudnál. Hálásak vagyunk neked, hogy jöhetünk hozzád, hogy megszólíthatunk téged, és Te meghallgatsz minket.

Bár nem érdemelnénk meg, hogy meghallgasd imáinkat, hiszen bűnösök, gyarlók, esendők vagyunk. Nem tudunk szeretni téged, nem tudjuk szeretni egymást, magunktól csak arra vagyunk képesek, hogy vétkezzünk törvényed és akaratod ellen. Sokszor olyanok vagyunk, mint a durcás kisgyermek, akinek nem tetszik, hogy a szülei megmondják, mit kell tennie. Lázadozunk ellened, és ha bajban vagyunk, téged vádolunk érte először, és úgy érezzük elhagytál bennünket.

Bocsásd meg hát nekünk vétkeinket, engedetlenségünket, és kérünk, vezess minket, a Te utadon. Enged meg nekünk, hogy Lelked által megláthassuk a Te szent felségedet. Szólj hozzánk és mutasd meg mi az akaratod, mit kell cselekednünk.

Kérünk légy közöttünk Szent Lelked által, és add, hogy megérthessük mi a Te szent ígéd üzenete számunkra.

Szent Fiadért, Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen!

Textus: Zsidókhöz írt levél 1,1 – 3.

„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit mindennek örökösévé tett, aki által a világot teremtette. Ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felsőg jobbjára ült.

Szeretteim!

Az utolsó időket éljük, még akkor is, ha sokszor ezt nem vesszük észre, vagy nem gondolunk bele ebbe, és nem tudjuk, hogy mikor jön vissza. Talán ma. Talán holnap. Talán egy év múlva, ámbár lehet, hogy újabb 2000 évet várni kell erre. De valójában nem is ez a fontos.

Ám, ami még fontosabb, hogy ezekben a végső időkben maga Krisztus szól hozzánk. Ez már nem annak az ideje, hogy szükség lenne prófétákra, vagy arra, hogy megjelenjen egy angyal, hogy éppen a legszükségesebb dolgokat meg tudjuk ismerni Isten kijelentéséből, hiszen Isten

kijelentése Krisztusban testet öltött. Isten Benne teljesen kijelentette Önmagát, közénk jött, és megszabadított minket a bűneinktől, hogy magához emeljen bennünket. Megjelent közöttünk magának Istennek a dicsősége, közénk jött az, Aki a világot teremtette, mindezt azért, hogy megmutassa, hogy hogyan áll Isten az általa teremtett világhoz. Hogy megmutassa azt, hogy annyira szereti az embert, hogy az életét is hajlandó adni azért, hogy az megszabaduljon a bűntől. Hogy megszabaduljunk a bűntől. És ezek után Ő feltámadt, és visszatért oda, ahonnan jött: az Atya jobbjára. Az ókorban az uralkodók jobbjára az ülhetett, akit az uralkodó a legjobban szeretett. Krisztus pedig erről a helyről, az Atya jobbjáról uralkodik az egész világ felett, és folyamatosan közbenjár az Atyánál értünk.

Isten a szavával teremtette a világot. Azt mondta, hogy legyen, és lett. Krisztus pedig ezzel a szóval hordozza a mindenséget, megoltalmazza a világot, uralkodik és gondoskodik róla. Isten szavát mindig tettek követik, és amiről azt mondja, hogy lesz, az van. Ha azt mondja, legyen világosság, akkor lett világosság, ha azt mondja a szélnek, némulj el, az megnémul, ha azt mondja, hogy megbocsáttattak a bűneid, akkor minden bűnöd valóban meg van bocsátva, és igazán szabad lehetsz, és ha azt mondja, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig, akkor tudhatjuk, hogy sosem hagy el minket az Úr. Krisztus nem volt távol azoktól, akik ezt a levelet olvasták, és tőlünk sincs. Annak ellenére, hogy felment az Atyához, nem hagyta magára ezt a világot, hanem elküldte az Ő Lelkét, hogy emlékeztessen minket mindarra, amit tanított nekünk akkor, amikor itt járt közöttünk testben is. A szavával hordozza az egész mindenséget, és Isten szavát mindig követik tettek, gondot visel a mindenségről az Úr, és mindenről, ami benne van, így rólunk is. Velünk van, mert megígérte, és megszabadított minket a bűneinktől. Már a Lelke által élhetünk Vele egy közösségben. Ezek azok az utolsó idők, azonban ez nem a félelem ideje, hanem Isten szeretetének az ideje, az Istennel való szeretetközösség ideje. Aki gondoskodik rólunk, és az ítélet idején is könyörög az övéiért. Kívánom, hogy emlékeztessük magunkat erre minden nap, főleg akkor, amikor a világ már minden kihívásban a világ végét látja! Ámen.

Utóima:

Felséges Atyánk, kegyelmes Istenünk!

Hálásak vagyunk a te igédért, hogy ma is szóltál hozzánk. Hogy kegyelmedből még tart a ma, még jöhetünk hozzád, találkozhatunk veled, és imádkozhatunk hozzád.

Hálát adunk felséges Istenünk a te egyetlen Fiadért, akit elküldtél erre a bűnnel telt, gonosz és sötét világba, hogy világossággul szolgáljon a te gyermekeid számára. Köszönjük neked azt, hogy annyira szeretsz bennünket, hogy nem hagytál bennünket a sötétségben elveszni, hanem lehetőséget adsz arra, hogy részesüljünk az élet világosságában.

Mennyei édes Atyánk, kérünk téged, hogy adj nekünk erőt arra, hogy amíg nappal van, amíg tart a kegyelmi idő, hirdetni tudjuk, ami megváltó Krisztusunk evangéliumát. Hogy bizonyosságot tudjunk tenni rólad, a családjunkban, barátaink előtt bármilyen helyzet is adódjon.

Kérünk Atyánk továbbra se feledkezz meg rólunk, mert még ha mi hajlandóak is vagyunk sokszor erre, melyet bánunk a lelkünk mélyén, Te ne hagyd el! Tudjuk, hogy nélküled erőtlenebbek vagyunk, feladatainkban kudarcot vallunk, kihívásoknak hátat fordítva megyünk sokszor el. Mert talán félünk vagy csak úgy érezzük, hogy nem állunk készen.

Imádkozunk Atyánk a gyászolókéért, a betegekért, a szükségben élőkért, légy az ő oltalmuk és reménységük. Töltsd be szükségüket, és vigasztald kétségbe esett szívüket. Imádkozunk teológiánkért, tanárainkért, és diáktársainkért. Kérünk, növeld a mi hitünket, és adj erőt a szolgálatainkhoz, mindennapjainkhoz, hogy bizonyosságot tudjunk tenni rólad. Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: 277. dicséret

1. Gondviselő jó Atyám vagy, Ó én édes Istenem. Látom én, hogy minden elhagy E világon csak te nem! Hozzád vágyom, benned élek, Üdvöt mástól nem remélek.
2. Mint az alélt bús virágra Megújító harmatot: Vérző szívem fájdalomra Csak te hintesz balzsamot. Könnyű sorsom terhe rajtam, Ha imára nyílik ajkam.
3. Rám-rám derül ismeretlen Útamon egy kis öröm, Azt is a te véghetetlen Jóságodnak köszönöm; Hálakönnyem tündöklése A te neved hirdetése.
4. Gyenge vagyok lankadoznak Buzgóságom szárnyai, Bármily híven vágyakoznak Színed elé szállani; Ó, adj erőt, hogy míg élek, Egyedül csak néked éljek!
5. Ó add, hogy ha majd bevégezem E múlandó életet, Lelkem tisztán és egészen Egyesüljön te veled. El ne vonjon semmi többé, Tied legyenek mindörökké!

Áldás: Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; (1Pt 2,9)